

LIEF ZIJN VOOR MENEER SLOANE
(Entertaining Mr. Sloane)

Toneelspel in drie bedrijven

door

JOE ORTON

Vertaald en bewerkt door

Ger Apeldoorn

&

Harm Edens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEF ZIJN VOOR MENEER SLOANE - ENTERTAINING MR. SLOANE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOE ORTON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kitty

Mr. Sloane

Kemp

Ed

EERSTE BEDRIJF

Een kamer. Avond. Kitty komt binnen, gevolgd door Sloane.

Kitty: Dit is de woonkamer. Die is van mij.

Sloane: Zou ik daar gebruik van kunnen maken? Zit dat er bij inbegrepen?

Kitty: Ja, zeker. *(pauze)* Het is hier niet altijd zoals nu, hoor. U had even moeten bellen, of zo. Want dan had ik alles klaar gehad.

Sloane: De slaapkamer was perfect.

Kitty: Ik heb u de wc nog niet laten zien.

Sloane: Die is vast ook meer dan geschikt. *(hij loopt door de kamer en bekijkt het meubilair. Stopt bij het raam)*

Kitty: Die gordijnen moet ik nog omwisselen. Deze zijn voor de winter. Voor de zomer heb ik een soort dunne glanskatoen. *(lacht)* De muren moeten nodig een keer gedaan worden. De ogen van Papsi gaan achteruit. Ik kan hem niet vragen om klusjes te doen waar ladders aan te pas komen. Dat is logisch. *(pauze)*

Sloane: Ik kan niet meteen een beslissing nemen.

Kitty: Ik wil u niet onder druk zetten. *(pauze)* Wat denkt u ervan? Ik zou u graag willen hebben. *(stilte)*

Sloane: Bent u getrouwd?

Kitty: Geweest. Ik had een zoontje... dat is dood gegaan onder hele verdrietige omstandigheden. Ik was er toendertijd kapot van. Maar ik ben er overheen gekomen. Zo gaat dat, hè? *(pauze)*

Sloane: Een jongetje?

Kitty: Ja.

Sloane: Zo oud lijkt u helemaal niet. *(pauze)*

Kitty: Ik laat de boel niet hangen zoals sommige vrouwen. U kent die types wel. Ik ben begin... Ik ben eenenveertig om precies te zijn. *(pauze)*

Sloane: *(kortaf)* Ik neem de kamer.

Kitty: Ja?

Sloane: Ik kom vanavond m'n spullen brengen. Dit is wel wat anders dan m'n vorige kamer.

Kitty: Was dat slecht?

Sloane: Slecht?

Kitty: Was het zo slecht?

Sloane: Dat kunt u zich niet voorstellen.

Kitty: Nee, ik denk het niet. Ik leid een heel beschermd leven.

Sloane: Bent u al lang weduwe?

Kitty: Ja, al heel lang. Mijn man was eigenlijk nog maar een kind. *(met een half lachje)* Wat klinkt dat vreselijk, hè?

Sloane: Helemaal niet.

Kitty: Na de middelbare school ben ik meteen getrouwd. Iedereen was totaal verrast, omdat het zo onverwacht kwam. *(pauze)* Dat klinkt alsof ik moest trouwen, hè?

Sloane: Ik ben ruimdenkend.

Kitty: Ik had beter moeten weten. U mag het tegen niemand zeggen, hoor.

Sloane: U kunt me vertrouwen.

Kitty: Als m'n broer hoort dat ik het verteld heb, vindt hij dat niet leuk. *(pauze)* Niemand weet het hier. De mensen in het verpleegtehuis dachten dat ik iemand was. Ik heb ze niet teleurgesteld.

Sloane: Dus u bent nooit getrouwd geweest?

Kitty: Nee.

Sloane: Hoe zat het dan met - u vindt toch niet dat ik te nieuwsgierig ben?

Kitty: Geen seconde. Hoe zat het dan met....?

Sloane: ...De vader?

Kitty: *(pauze)* We waren echt van plan om te trouwen. Maar er waren obstakels. Ik was heel jong en hij was nog jonger. Ik denk niet dat we toestemming hadden gekregen.

Sloane: Wat is er met de baby gebeurd?

Kitty: Geadopteerd.

Sloane: Door wie?

Kitty: Dat zou ik niet kunnen zeggen. Dat heeft m'n broer geregeld.

Sloane: En de vader dan?

Kitty: Die kon niks doen.

Sloane: Waarom niet?

Kitty: Z'n familie lag dwars. Ze waren heel aardig, maar hij had verplichtingen, hè? *(pauze)* Ik zeg altijd, als het aan hem had gelegen, dan was ik nu z'n weduwe geweest. Hij heeft nog één brief gestuurd. Die zal ik wel een keer laten zien. *(stilte)* Wilt u dons of schuimrubber in uw kussen?

Sloane: Schuimrubber.

Kitty: Een mens heeft een beetje luxe nodig. Toch? Ik heb er één gekocht voor Papsi, maar hij kan er niet tegen.

Sloane: Ik wel.

Kitty: Dus u komt bij ons inwonen als deel van de familie?

Sloane: Ik heb nog nooit familie van me eigen gehad.

Kitty: Oh, nee?

Sloane: Nee. Ik ben opgegroeid in een weeshuis.

Kitty: Er hangt een zweem van vergane rijkdom om u heen.

Sloane: Da's typisch. Ik heb begrepen dat mijn ouders inderdaad heel erg rijk waren.

Kitty: Hebben de nonnen het u erg moeilijk gemaakt?

Sloane: Nee. Het gebrek aan privacy vond ik het ergste. *(pauze)* En het gebrek aan echte liefde.

Kitty: Heb je je mammië nooit gekend?

Sloane: Ja.

Kitty: Wanneer zijn ze overleden?

Sloane: Toen ik acht was. *(pauze)* Ze zijn samen gestorven.

Kitty: Wat afschuwelijk.

Sloane: Ik heb het idee dat het om een dubbele zelfmoord ging. Kon natuurlijk niks bewijzen.

Kitty: Natuurlijk niet. *(pauze)* Als je voor zo'n leuke jongen moet zorgen, dan stel je dat toch even uit? *(pauze)* Waren het criminelen?

Sloane: Voor zover ik me herinner, waren zij heel respectabel. Hypotheek. Bridge. Een beetje tuinieren. De gebruikelijke activiteiten in een beschaafde buurt. *(stilte)* Ik denk aan ze terug met respect.

Kitty: Oh, ja? Wat leuk.

Sloane: Elk jaar breng ik een bezoek aan hun graf. Dan neem ik broodjes mee. Ik maak er een dagje van. *(pauze)* De begraafplaats is gesitueerd in een aangename omgeving, dus het is geen moeite. *(pauze)* Mooie grafsteen ook.

Kitty: Van marmer? *(pauze)* Staat er iets op?

Sloane: Misschien kunt u de volgende keer meegaan?

Kitty: We zien wel.

Sloane: Ik ga altijd in de herfst, want dan veeg ik de bladeren van het monument. Als eerbetoon.

Kitty: Ja.

Sloane: Dat is de voornaamste taak die ik mezelf stel.

Kitty: Verdere familie?

Sloane: Geen.

Kitty: Arme jongen. Alleen op de wereld. Net als ik.

Sloane: U bent niet alleen.

Kitty: Jawel. *(pauze)* Bijna alleen. *(pauze)* Als ik mijn zoontje had mogen houden, dan was ik niet alleen geweest. *(pauze)* Jij bent ongeveer net zo oud als hij nu zou moeten zijn. Je hebt zijn bouw. Net zo fijn.

Sloane: *(langzaam)* Ik heb behoefte aan... begrip.

Kitty: Dat hebben we allemaal. Toch? Wacht, ik zal je jas aannemen. *(helpt hem met het uitdoen van z'n jas)* Je hebt een hele zachte huid.

(ze streelt z'n nek. Z'n wang. Hij huivert een beetje. Pauze. Kitty kust z'n wang) Gewoon een moederlijk kusje. Een echt mammie-kusje. (stilte. Tilt z'n armen op en legt die om haar heen) Ik ben heel sentimenteel. Ik ben snel van streek. (zijn armen houden haar vast) Als ik hoor wat voor... tragedies zich afspelen bij wildvreemde mensen. Al die verwoeste levens. (legt haar hoofd op zijn schouder) Je moet voorzichtig met me zijn als ik zo'n bui heb. (stilte)

Sloane: (schraapt z'n keel) Hoeveel vraagt u? Want eh... dat moet ik wel weten. (hij laat z'n armen zakken. Ze loopt een eindje weg)

Kitty: We regelen wel iets. Kopje thee?

Sloane: Ja, dat is goed.

Kitty: Ik zal het even halen.

Sloane: Kan ik gebruik maken van het bad?

Kitty: Nu?

Sloane: Het kan ook straks.

Kitty: Je moet doen wat je niet laten kunt. (het geluid van een dichtslaande deur. De stem van Kemp)

Kemp: Waar ben je?

Kitty: (roept) Ik ben hier. Je hoeft niet te blijven staan. Ga zitten. Toe maar. Daar vraag ik niks extra's voor. (Sloane gaat op de bank zitten) Wat een prachtige kleur blauw zit er over jouw trui. Ik heb er boven nog eentje voor je, die ik zelf gebreid heb voor m'n broer. (Kemp komt binnen. Kitty hard) We hebben bezoek, Papsi.

Kemp: Huh?

Kitty: Bezoek.

Kemp: (kijkt, doet z'n bril omhoog, kijkt weer) Oh... is het Eddie?

Kitty: Jij bent wel erg, hoor. Jij houdt ook nooit een keer op. Dat is Ed niet. (pauze) Je gedraagt je als een ziek kind. Daar heb ik langzamerhand genoeg van. Ik durf hier thuis geen gasten of vrienden meer uit te nodigen. Jij jaagt iedereen weg, Papsi. Hij wil je een hand geven. Toe maar. (Kemp geeft Sloane een hand)

Kemp: Wat komt hij doen?

Kitty: Meneer Sloane komt bij ons wonen.

Kemp: Bij ons wonen?

Kitty: Ja, dat zeg ik toch?

Kemp: Dat kan niet. We hebben geen plaats.

Kitty: Doe een beetje je best, ja? Wat moet die meneer wel niet denken? Die denkt vast dat jij een onbeschofte, oude kerel bent. (wisselt een blik met Sloane) En dan kan ik m'n excuses aanbieden voor jouw lompe gedrag. Voelt u zich opgelaten, meneer Sloane?

Sloane: Het geeft niet.

Kitty: Ja, het geeft wel. (tegen Kemp) Doe normaal! (stilte) Kunnen

we afspreken dat je je gedraagt als ik iets te drinken haal? (*Kemp geeft geen antwoord*) Je bent een beetje lief voor meneer Sloane, hè? Laat hem maar eens genieten van jouw levenservaring. (*pauze*) Jij moet een keer manieren leren. Dat moet je doen. (*pakt een tas met boodschappen van de grond*) Ik denk dat jij vanavond geen eten krijgt. (*tegen Sloane*) Nou, ik vraag me maar niet af wat u van ons moet denken. (*pakt een zak aardappels uit de tas. Geeft die aan Kemp*) Hier, ga de aardappels maar schillen. (*Kemp gaat zitten. Begint de aardappels te schillen met een dunschiller met een punt eraan voor de pitten*)

Sloane: Hebben wij mekaar al niet eens eerder ontmoet?

Kemp: Niet dat ik weet.

Sloane: U heeft een bekend gezicht. Heeft uw foto in de krant gestaan? In verband met een bepaalde gebeurtenis?

Kemp: Nee.

Sloane: Gaat u wel eens naar de kroeg aan het eind van de straat?

Kemp: Ik drink niet.

Sloane: Gaat u naar de kerk?

Kemp: Momenteel niet. Vroeger wel. Toen stond ik op de gekste uren bij de dominee op de achterdeur te bonken. Maar ik ben het contact een beetje kwijtgeraakt.

Sloane: Ik heb u ergens gezien. Ik ben heel goed in gezichten.

Kemp: Je haalt me door de war met iemand anders.

Sloane: Misschien.

Kemp: Hou maar op, jongen. Ik kom nooit ergens meer.

Sloane: (*pauze*) U vindt het toch niet erg dat ik hier ben?

Kemp: Helemaal niet.

Sloane: Dat dacht ik. Net nog.

Kemp: Nee.

Sloane: Het lijkt me hier wel leuk. Vriendelijke sfeer. (*pauze*) Hoeveel kinderen heeft u?

Kemp: Twee.

Sloane: Is uw dochter getrouwd?

Kemp: Geweest. Het was vreselijk. Kindje ging dood.

Sloane: U heeft ook een zoon, hè?

Kemp: Ja, maar daar praat ik niet mee.

Sloane: Al lang niet?

Kemp: Twintig jaar.

Sloane: Jezus!

Kemp: Dat vind je zeker moeilijk te geloven?

Sloane: Eerlijk gezegd wel. Twintig jaar niet met iemand praten? Dat is wat je noemt volhouden.

Kemp: Ik heb misschien een paar woorden gewisseld.

Sloane: Dat wil ik wel geloven.

Kemp: Het was een goeie jongen. Heeft in z'n jeugd een paar mooie wedstrijden gespeeld. Haalde in één seizoen alles wat er te halen viel met voetballen. Hij was gek van sport. *(pauze)* Maar op een dag, vlak na z'n zeventiende verjaardag, kwam ik om een bepaalde reden onverwacht thuis en toen betrapte ik hem op het bedrijven van een misdadige handeling in de slaapkamer.

Sloane: Het is niet waar.

Kemp: Ik heb het hem nooit vergeven.

Sloane: Bent u zwaar gelovig?

Kemp: Ja.

Sloane: Volgens mij komt dat heel vaak voor. Bij mezelf doe ik meestal de deur op slot.

Kemp: Ik had het slot verwijderd.

Sloane: U verwachtte dat soort neigingen van zijn kant?

Kemp: Het was een voorzorgsmaatregel.

Sloane: Ik zie fascinerende mogelijkheden in zo'n situatie. Ik zou het op papier zetten als ik u was. *(hij gaat naar het raam)*

Kemp: Ben je het uitzicht aan het bewonderen?

Sloane: U heeft hier een prachtig uitzicht op de stad. Menig topfotograaf zou er heel wat voor over hebben om hier een plaatje te schieten. Het is verbazingwekkend. Verbazingwekkend. Was dit huis onderdeel van een project?

Kemp: Niet echt.

Sloane: Wie heeft het dan gebouwd? Een of andere gestoorde financier? Wie komt er nou op het idee om een huis te bouwen op een vuilstortplaats?

Kemp: Het zou de eerste worden van een rijtje.

Sloane: Ja en? Wat is er gebeurd?

Kemp: Ze zijn er mee opgehouden.

Sloane: Geen interesse meer?

Kemp: D'r waren financiële complicaties.

Sloane: Dat is ook geen stijl!

Kemp: We hebben geprobeerd om een klacht in te dienen, maar dat hielp niet. Moet je dat zien daar buiten. Doet zeer aan je ogen. Jij mag het dan misschien bewonderen. Ikke niet. Gisteren kwam er een vrouw helemaal uit de binnenstad. Ze was speciaal hier naar toe gereden om een ledikant te dumpen. Ik zei tegen haar - waarom moet je ons opzadelen met jouw smerige troep? Ze had een bestelwagen. Een oude vrouw. Ze had d'r dochter bij zich. Een beetje het platteland bevuild met hun rotzooi.

Sloane: Je moet iemand kennen bij de gemeente.

Kemp: Als mijn baas er nog was, dan ging ik naar hem.

Sloane: Was die rijk of zo?

Kemp: Hij had aandelen in een of ander fonds. Hij heeft me nooit precies verteld hoe het zat.

Sloane: Hoe oud was hij?

Kemp: Veertig.

Sloane: Zo'n beetje middelbare leeftijd?

Kemp: Ja.

Sloane: En nu is hij dood?

Kemp: Ja.

Sloane: Had hij het aan z'n hart?

Kemp: Nee. Hij is vermoord. Hij staat op de lijst met onopgeloste misdaden.

Sloane: Een moordenaar op vrije voeten. Daar schrik je wel van.
(*pauze*) Waarom is de moordenaar niet gevonden? Hebben ze niet de hulp van de media ingeroepen?

Kemp: Jawel. Ze hebben een oproep gedaan in de plaatselijke krant.

Sloane: Hoe lang is dit allemaal geleden?

Kemp: Twee jaar.

Sloane: Hebben ze geen enkele aanwijzing omtrent de identiteit van de moordenaar?

Kemp: Het was een jongeman met een hele zachte huid.

Sloane: (*pauze*) Was uw baas een klein mannetje?

Kemp: Ja. Beetje krullend haar. Gebreide stropdas.

Sloane: Wat was hij van beroep?

Kemp: Hij was fotograaf. Gespecialiseerd in stadsgezichten.

Sloane: Was u bij hem in dienst?

Kemp: Ja. Voor allerlei soorten klusjes. (*pauze*) We hebben de moordenaar een lift gegeven op de avond van het misdrijf.

Sloane: (*pauze*) Dus u heeft hem gezien?

Kemp: Ja.

Sloane: Waarom bent u dan niet naar de politie gegaan?

Kemp: Ik wil niet betrokken raken bij dat soort zaken. Voor je het weet staat je naam in de krant.

Sloane: Ik begrijp wat u bedoelt. (*pauze*) Die koppensneller vinden ze nu niet meer.

Kemp: Dat wordt heel erg moeilijk.

Sloane: Nee, dat is een doodlopend spoor. (*hij kijkt zwijgend naar Kemp*) Heeft u wel eens eerder aardappels geschild?

Kemp: Ja.

Sloane: Dat zou je niet zeggen, als je kijkt wat voor bende u ervan

maakt.

Kemp: *(geeft geen antwoord. Pauze)* Kom eens hier.

Sloane: Waarom?

Kemp: Ik wil je bekijken.

Sloane: Waarvoor?

Kemp: Ik denk dat wij elkaar eerder hebben ontmoet.

Sloane: Nee, ouwe. Ik weet zeker van niet. Volgens mij haal ik u door elkaar met iemand anders - die heette Fergusson. Die had dezelfde uitstraling als u. Betrouwbaar.

Kemp: Denk je dat?

Sloane: Ja. *(lacht)*

Kemp: *(pauze)* Wil je even een bord voor me pakken?

Sloane: Waar vandaan?

Kemp: Uit de kast. Daar.

Sloane: *(loopt naar de kast. Pakt een bord. Gaat terug naar Kemp, buigt voorover om hem het bord te geven. Kemp grijpt Sloane bij de arm en trekt hem naar zich toe)* Wat krijgen we nou?!

Kemp: Wij hebben mekaar wel eerder ontmoet. Ik wist het.

Sloane: Ik heb u nog nooit ontmoet.

Kemp: Mocht je willen. Ik weet het nog.

Sloane: U mankeert iets aan uw ogen.

Kemp: Ik kan jou nog altijd identificeren.

Sloane: *(pauze)* Mij identificeren?

Kemp: Als het nodig is.

Sloane: Waarom zou dat nodig zijn?

Kemp: Het zou kunnen.

Sloane: Hou even op, Pa. Jij kan nog geen haring identificeren op een kartonnen bordje!

Kemp: Zo hoeft je niet tegen mij te praten, jochie. Daar krijg je last mee.

Sloane: Nou - toe dan, afgedankte ouwe gek!

Kemp: Ik stuur iemand op je af. Wacht maar.

Sloane: *(draait zich om)* Hou je bek toch dicht - volgens mij zijn je scheten interessanter. *(Kemp haalt uit naar Sloane met de dunschiller. Sloane slaakt een kreet van pijn)* Vuile randdebiel! M'n been. M'n been.

Kemp: Je hebt het zelf uitgelokt!

Sloane: *(laat zich in een leunstoel zakken)* Ik zit de rest van m'n leven in een rolstoel. *(onderzoekt z'n been)* Stomme koe. Ik zit onder het bloed! Roep iemand!

Kemp: *(gaat naar de deur, roept)* Kitty!! Kitty!

Kitty: *(komt aanrennen, droogt haar handen af aan haar schort, ziet*

Sloane, gilt) Wat heb je gedaan?

Kemp: Het was niet expres. Hij komt naar voren.

Kitty: *(jaagt hem weg)* Heb je pijn?

Sloane: Ik kan me niet bewegen.

Kitty: Ben je zwaar gewond?

Sloane: Hij heeft een slagader te pakken. Ik loop met liters tegelijk leeg. Oh, Jezus!

Kitty: Kom maar. Het is beter als je op de bank gaat zitten. *(hij staat toe dat ze hem er heen leidt. Ze zet hem neer)* Wat is er gebeurd? Heeft hij je aangevallen? Dat soort neigingen heeft hij nog nooit eerder gehad.

Kemp: Ik dacht dat hij verder weg stond. Ik kan geen diepte zien.

Kitty: Laat meneer Sloane het zelf maar vertellen.

Sloane: Die man hoort in het gesticht. Hij is niet goed wijs. Een beetje met dingen lopen gooien.

Kitty: Heeft hij gegoid?

Sloane: Weet ik veel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto